

Indflydelse paa Fordelingen, opkom ikke saa Ulligheder i enkelte Njøbstadcommuner, og den Gruppe af Udvalget, hvortil jeg hører, har derfor i Betænkningen foreslaaet — hvad man ogsaa var gaaet ud fra i Forslaget til en Erigsstatlov for 1866—67 — at indfætte et nyt tredje Moment, nemlig at vedkommende Ministeriums Skjøn skal bestemme Fordelingen af den sidste $\frac{1}{3}$, saaledes at det, hvor de to Momenter, Befolkningens Mængde og Assurancensummerne, ikke svare upagtigt til Skatteevnen, og Ulligheder saaledes maatte fremkomme, var gjort muligt for vedkommende Ministerium at rette paa disse Ulligheder. — Der er dernæst den 3die meget væsentlige Forskjel mellem det, som vi anbefale, og Loven af 1864, at, hvor en Commune eller et Sogn efter den Beregning, som opgjøres, vil komme til at svare over $\frac{1}{2}$ pCt. mere end det Procenttal, som man oprindeligt har havt for Die som det, hvormed Skatteindtægten skal belastes, der skal efter vort Forslag Sagen undersøges af Overligningscommissionen, og der skal altsaa, selv om ingen Klage er reist enten fra en anden Commune eller fra nogen af Beboerne, Sagen igjen tages under Overbejelse, hvorved de Ulligheder, som ogsaa ved en grundig Gjennemgaaen af det statistiske Materiale kunne vise sig at være tilstede ifølge Loven af 21de Marts 1864, vilde bortfalde. Det er altsaa ikke ganske rigtigt, naar man ved at polemisere mod det Forslag, som er fremkommet fra os, bestandigt raaber paa, hvad der er steet efter Loven af 1864, efterform denne i saa meget væsentlige Momenter er rectificeret ved vort Forslag. — Det ene Moment, hvorefter Indkomsskatten skal fordeles over de større Landbistricter, nemlig — ved Siden af Amternes Harkorn for den ene Halvdeel — Befolkningens Tæthed i Amtene for den anden Halvdeel, hvilket Udtryk man har søgt at tydeliggjøre for dem, hvem det tekniske Udtryk „Befolkningens Tæthed“ var mindre bekendt, ved en anden Betegnelsesmaade, er det, som i Særdeleshed har givet Anledning til de forskellige Udtalelser om det store Gjæteri, om den quadrerede Urimelighed, som det vilde være at tage Hensyn til Befolkningens Tæthed. Jeg maa tilstaae, at jeg er bleven noget overrasket ved at høre den Maade,

hvorpaa Befolkningens Tæthed, og hvad deraf kunde slutes, er blevet omtalt. Det har dog til alle Tider og paa alle Steder været anseet som et Tegn paa en fremskridende Velstand, naar der levede flere og flere Mennesker paa et Sted. Jeg vil spørge, om dog ikke den Omstændighed, at der i Belgien lever $3\frac{1}{2}$ Gang saa mange Mennesker paa samme Quadratindehold som i Danmark, tør antages at være et Tegn paa, at Belgien er mere udviklet og rigere, og at dets Skatteevne er større end Danmarks; jeg vil spørge, om der ikke, naar man hører, at der paa den eller den af vore mindre Der eller i en anden Commune findes en Befolkning af 6—7,000 Mennesker paa Quadratindeholden, deraf med megen Sikkerhed lader sig slutte, at Skatteevnen paa denne D eller i denne Commune er større end i Almindelighed. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved almindelige Betragtninger, men jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse en af de Betragtninger, som i forrige Møde blev anstillede med Hensyn til den, som den kaldtes, subtile Tanke at lægge Befolkningens Tæthed til Grund for at gjøre den til et Hovedmoment ved Beregningen af Skatteevnen. Det blev i den udtalt: „Vi ville af denne Tabel see, at Frederiksberg Amt efter den omtalte Fordelingsmaade vil faae henved 34,000 Rd. at udrede. Jeg maa nu gjøre opmærksom paa, hvad de Herrer maastee vide, at Frederiksberg Amt har 36,000 Tdr. Land Skov. Disse Skove regnes efter Fordelingsmaaden for dyrket Jord. Men, mine Herrer, lad os nu antage, at Frederiksberg Amt istedetfor disse 36,000 Tønder Land Skov, der maae være en rig Velstandskilde for det, havde 36,000 Tdr. Land gold Hede“ — jeg skal tillade mig at fremhæve, at det er den Forudsætning, hvorfra man gaaer ud, at Frederiksberg Amt havde 36,000 Tønder Land „gold Hede“ istedetfor 36,000 Tønder Land Skov, og at man, ibet man gaaer ud fra denne Forudsætning, kommer til den Slutning — „vilde man da ikke finde det aldeles i sin Orden, at der blev tilbeelt Frederiksberg Amt et mindre Contingent, efterform dets Skatteevne jo i saa Tilfælde vilde være saameget mindre? Jo tilvisse! Men“ — nu kommer det, som det kommer an paa —